

עת"א 15195/01/14 - סמי ארן נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 15195-01-14 ארן נ' ועדת השחרורים ואח'
02 מרץ 2014

לפני:
כב' השופט אברהם טל, אב"ד - סג"נ כב' השופטת שירה בן
שלמה כב' השופט צבי ויצמן

העותר	סמי ארן
נגד	
המשיבים	1. ועדת השחרורים 2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובאת כוחו עו"ד שרון גואטה

ב"כ המשיב 2 עו"ד לבנת מלמד

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. העותר מרצה עונש מאסר ראשון למשך 4 שנים בגין מעשים מגונים ואינוס שביצע בבתה הקטינה של בת זוגו שהייתה בת 13 נושא תפ"ח 1157/08 (בית משפט מחוזי בבאר שבע) והוא מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 2.1.14, שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי בתנאי התכנית הטיפולית של ד"ר פיליפ ותנאים נוספים שהוצגו בפניו ובפניו.

2. ב"כ העותר טוענת בכתב העתירה ובטיעוניה בפניו, כי שגתה הוועדה כאשר סתתה מהחלטת הוועדה מיום 19.6.13 לפיה אין בהכחשת העותר את מעשיו כדי למנוע ממנו קבלת טיפול במסגרת שב"ס, אין

עמוד 1

בהכחשת העותר כדי ללמד על מסוכנותו וקיים טיפול שעשוי להצליח בעברייני מין מכחישים במסגרת שב"ס.

עוד טוענת ב"כ העותר, כי הוועדה שהחלטתה היא נושא העתירה סתתה מהחלטת הוועדה הקודמת שקבעה כי אין דופי בהתנהגות העותר במהלך מאסרו ובתכנית השיקומית של ד"ר פיליפ שהוצגה בפני שתי הוועדות ובפנינו.

לטענתה, יש לקחת בחשבון כי בין החלטת הוועדה מיום 19.6.13 לבין הדיון היום יוצא העותר לחופשות על פי החלטת בית המשפט, במושב אחר, ללא כל בעיות.

ב"כ העותר טוענת כי שגתה הוועדה כאשר נתנה משקל מכריע לעמדת וג"ע כפי שבאה לביטוי בחוות הדעת הגלויה והחסויה שהוצגה בפני הוועדות בשני המועדים ובפנינו והעדיפה אותה על חוות דעת מב"ן לפיה מסוכנותו המינית של העותר לטווח הארוך היא נמוכה- בינונית ועל חוות הדעת הטיפולית של ד"ר פיליפ, שכן שב"ס לא נותן מענה לספק לטיפול בעברייני מין מכחישים ומשכך, קיים אינטרס ציבורי שהעותר יקבל טיפול כזה מד"ר פיליפ, לאחר שחרורו המוקדם.

3. המשיב 2 מתנגד לשחרורו המוקדם של העותר כי בעניינו הוגשו חוות דעת מקצועיות של וג"ע ומב"ן לפיהן העותר מכחיש את מעשיו, לא נוטל אחריות עליהם, לא מגלה אמפטיה לקורבן ולנוק שגרם לה, מכחיש כל בעייתיות בתחום המיני ולא מעוניין בהתערבות טיפולית.

לטענתה, לא ברור כיצד עומדת עמדתו של העותר כפי שבאה לביטוי בפני וג"ע ומב"ן עם האמור בחוות דעתו של ד"ר פיליפ, לפיה עם תחילת הטיפול בו, שהופסק מנימוקים הקשורים בשב"ס, החלה להתפתח ראשית תובנה מצדו להשלכות מעשיו.

ב"כ המשיב טוענת כי אין בעבודה שהעותר יצא לשלוש חופשות בנות 21 שעות בדימונה כדי להוכיח העדר מסוכנות, שכן מדובר ביציאה לחופשות בתנאים מגבילים שאינן דומות לשחרור מוקדם.

ב"כ המשיב מוצאת פגמים גם בחוות דעתו של ד"ר פיליפ אשר מעמיד ספק בשאלת ביצוע המעשים שבהם הורשע העותר ובאשר לחשש לרצידיביזם מצדו, אשר מועלה גם בחוות דעת מב"ן וגם בחוות דעת וג"ע.

4. עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי לא התעלמה כלל ועיקר מהחלטת הוועדה הקודמת מיום 19.6.13, אשר מוזכרת בסעיף 1 להחלטה נושא העתירה.

5. הוועדה זקפה לחובתו של העותר, ובצדק, את עמדתו כלפי ביצוע המעשים נושא מאסרו וכלפי קורבן אותם מעשים וכן זקפה לחובתו, ובצדק, את העובדה שהטיפול הפרטי שקיבל העותר מד"ר פיליפ במהלך מאסרו הופסק לאחר מספר פגישות ונמשך בשיחות טלפוניות בלבד.

6. עיון בהחלטת הוועדה מיום 19.6.13, כמו גם בהחלטת בית המשפט במושב אחר שבעקבותיה יוצא העותר לחופשות מעלה כי שתיהן התייחסו לבקשת העותר לצאת לחופשות ולא לשחרורו על תנאי.

7. גם ד"ר פיליפ כותב בחוות דעתו מיום 18.3.13 כי העותר אמנם חש שהתנהגותו במישור המיני לא הייתה תקינה, אך כתוצאה מכך הוא בנה לעצמו השלכת עולם וירטואלית במקצת שאין רע בלקיים יחסי מין בהסכמה ללא כפייה. גם האמור לעיל עדיין לא מפיג את החשש ממסוכנותו המינית של העותר באם ישוחרר על תנאי מבלי שעבר כל תהליך טיפולי במהלך מאסרו הנוכחי.
8. עיון בחוות דעתו של ד"ר פיליפ גורם לנו להצטרף למסקנת הוועדה בסעיף 10 להחלטתה נושא העתירה, לפיה אין במפגשים המועטים בין העותר לבין ד"ר פיליפ כדי לאיין את מסוכנותו המינית.
9. עיון בחוות דעת וג"ע נושא העתירה, לרבות בחלק החסוי, מעלה כי לא ניכרת אצל העותר אמפטיה כלפי נפגעת העבירה ולקיחת אחריות על מעשיו, הוא אמנם שולב בקבוצה לשליטה בכעסים אך לא הייתה התייחסות בקבוצה זו לעבירות נושא מאסרו, הוא נפגש עם נציג רש"א אך לא נמצא מתאים לבניית תכנית בשל הכחשתו וחוסר יכולתו להשתלב בטיפול לעברייני מין.
- וג"ע, כמו הוועדה שהחלטתה נושא העתירה, לא התעלמה מחוות דעת מב"ן לפיה מסוכנותו המינית של העותר נמוכה ובנונית, אך קבעה כי מאחר שלא חל שינוי בעמדותיו ובתפיסותיו של העותר, שלא פנוי להשתלב בתהליך טיפולי, אין מקום לשחרורו המוקדם וזאת בנוסף לכתוב בחלק החסוי של חוות הדעת ממחצית שנת 2012.
10. לאור האמור לעיל, אין בעובדה שהוועדה העדיפה את חוות דעת וג"ע על פני עמדת מב"ן כדי לקבוע שמדובר בהחלטה לא סבירה המצדיקה התערבותה של ערכאה שיפוטית, שכן כבר נפסק בעבר כי במקרים מתאימים יש מקום להעדיף את המלצת וג"ע על פני חוות דעת מב"ן שכן מב"ן בוחן את מסוכנותו הכללית של האסיר ותפקיד וג"ע הוא לבחון את מסוכנותו כלפי משפחתו וכלפי נפגעת העבירה (ראה לאחרונה החלטתו של כב' השופטת חיות ברע"ב 5929/13 פלוני נ' וועדת השחרורים, ניתן ביום 22.10.13, סעיף 5 להחלטה והפסיקה המובאת בו).
11. לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום ל' אדר
תשע"ד, 02/03/2014
במעמד ב"כ הצדדים
והעותר.
אברהם טל, סג"ן
אב"ד

צבי ויצמן, שופט

שירה בן שלמה, שופטת